

СЛАВЯНИНИ

ПОЛИТИЧЕСКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Излиза три пъти въ седмицата
всѣки:
Вторникъ, Четвъртъкъ и Събота.

ЦѢНА:
За година 20 лева сребърни
— шестъ месеци 12 лева ср.
— три " 7 " "
Единъ брой 20 стотинки.

Сичко което се отнася до вѣстника
надписва са направо до
Т. Х. Станчевъ въ Русчунъ

Неплатени писма не се приематъ
Ръкописи назадъ се невраќатъ

За обявления се заплаща:
За всѣки рѣдъ при пръвѣ пъкъ 20 ст.
За " " " вторий " 10 ст

Руссе, 17 Декември 1884 г.

Читателитѣ ни, на вѣрно сж прочелъ въ послѣдния брой на вѣстника ни, законопроекта за желѣзницѣ пжтица, които се предполагатъ да се построятъ въ насѣ. Ние го обнародвахме цѣль, съ единственна цѣль, всѣкий да го прочете и да се увери, че виковетѣ на калпавата оппозиция сж безосновни и измисленитѣ имъ обвинения иматъ задна цѣль. — Законопроекта е доста обширенъ, а не отъ 20 члена както казватъ тѣ, той съдържа сичкитѣ разяснения, по постройката, по техническитѣ условия, тъй цто можатъ да го разбератъ и малкитѣ дѣтца, а не и юриститѣ около шантавия „Срѣдецъ“. Пояснителната записка, която дава г-нъ Министра Каравеловъ е наистина кратка, нѣ пълна и ясна, тъй цто отъ нея, сѣкий може да разбере какво мисли правителството т. е. какъ да се построи желѣзницата въ насѣ, кой да е господарь отъ неж и кой да ѣ експлоатира? „Желѣзницѣ пжтица въ Княжеството, трѣбва да съставляватъ държавна собственост, се казва ясно и откровенно въ записката Това еи желанието на народа; сами да си ѣ построимъ, сами да бждемъ господари отъ неж. Ако печелимъ наше е, ако изгубимъ, ще го жертвуваме за мѣстното развитие на страната. Печаме развитието на мѣстната търговия, а това безъ жертви може ли да се постигне? — Каква полза имаме отъ желѣзницата Руссе—Варна? Наша ли е? Чужда; построена отъ чужденци, които ще ѣ владѣятъ цѣли 99 години! и послѣ ще ни ѣ предадѣтъ, ако не броемъ сега 50 милиона лева да ѣ купимъ.

Защо вика оппозицията? Какво не одобрява въ рѣченния законопроектъ по желѣзницата? Ние не видѣхме никакви факти, съ които да докаже врѣдителната му страна, само че не съдържахъ сичко. Който иска да чете историята на желѣзницата, той може да си купи подобна книга, намъ ние достатъчно да знаемъ: кой ще строи тая желѣзница, по какъвъ начинъ ще са създаде тя въ насѣ и кой ще бѣде господарь отъ неж? Оппозицията не иска да разбере, че ний сме пригудени волею неволею да строимъ желѣзница, че всѣкий глѣда да се възползува отъ нашето положение Отъ голѣмитѣ викове и безосновни обвинения, които прави оппозицията, дава да се разбере, че известнитѣ спасители, искатъ цто направата на желѣзницата въ насѣ, да се отдаде на нѣкоя еврейска компания, отъ което тѣ непременно разсчитатъ, да извлѣкѣтъ нѣкоя частна полза и за себѣ си, тъй като приеманието на конвенцията по тая желѣзница се извърши отъ самитѣ тѣхъ урбупката, съ измама и насилие, отъ което дава да се заключи, че тия хора непременно се интересиратъ отъ тая работа, иначе защо бѣхъ тия скандали, които вършатъ въ самото Н. Събрание, само и само да се не приема тоя законопроектъ? — Законопроекта е

твърдѣ добъръ, ясенъ и вразумителенъ, въ него сж предвидени почти сичкитѣ условия, за постройката на желѣзницата. Министерството згрѣши че не го даде да се обнародва прѣди да се внесе въ камарата, тогава всѣкий цѣне по-нагледно да види, че виковетѣ на оппозицията, не сж за друго, а просто за келениръ, койго се отпѣ отъ рѣдетѣ имъ. Сѣкий който е прочелъ въпросния законопроектъ, вѣрваме да го е одобрилъ и Нар. Събрание слѣдъ като го разглѣда и обмисли надѣваме се, че ще го приеме.

ДОПЪЛНЕНИЕ КЪМЪ НАКАЗАТ. ЗАКОНЪ. ЗАКОНПРОЕКТЪ ЗА ПЕЧАТЪТЪ. Общи положения.

Чл. 1. Отвръчатието печатници, а така сжщо печатнието книги, брошури и пр. на какъвто и да е языкъ, и издаванието на вѣстници, лѣтница лѣтослове (обязавения) и всѣкакви влобще периодически издания сж свободни въ Българското Княжество и никакъвъ залогъ отъ писателитѣ, печатаритѣ и издателитѣ не се изисква и предварително разрѣшение или одобрене за напечатване на съчинение съ какъвто и да е съдържание, освѣнъ за положително указанатъ въ Конституцията (чл. 79 и 80 отъ Конституцията).

Чл. 2. За напечатване или издаване Свѣщенното писание, Богослужебнитѣ книги и съчинения отъ догматическо съдържание, опредѣлени за употребление въ православнитѣ църкви, тъй сжщо и учебницитѣ по законъ Б-жий, назачни за употребление въ училищата на православнитѣ, трѣбва да се иска предварително одобрене отъ Св. Синодъ (чл. 80 отъ Конституцията).

Чл. 3. Издатели на вѣстници и на какъвто да сж периодически издания съ политическо съдържание можатъ да бждемъ само Български подданици, койго се ползватъ съ политически и граждански правдини и сж съ вършеннолѣтни.

Чл. 4. И чуждоподданни можатъ да отваригъ печатници и да издаватъ книги и периодически издания на какъвто и да е языкъ, въ Българското Княжество, ако обаче предварително се откажатъ отъ правата, цо имъ се даватъ отъ капитулациитѣ, и представитѣ фирмално удостоверене (декларация) отъ страна на правителството, чийто подданици се числятъ, че въ случай на престжления, предвидени въ настоящий законъ, ще се подчиняватъ напълно на Българскитѣ закони и какъвто наказание имъ би се наложило отъ мѣстнитѣ сѣдилища, ще го претърпятъ въ предѣлитѣ на Княжеството.

Чл. 5. Всѣко периодическо издание, съ какъвто и да е съдържание, трѣбва да носи подписа на отговорний му редакторъ и фирмата на печатницата, въ която то се печати, както и мѣстонахождението ѣ.

Чл. 6. Всѣко престжление по печата се сѣди въ общитѣ сѣдилища на основание и съгласно постановленията на настоящий законъ и на дѣйствующитѣ въ Княжеството сѣдебни закони (чл. 81 отъ Конституцията).

Чл. 7. Когато авторитѣ на съчинения и периодически издания, които съдържагъ престжления, предвидени и наказуеми отъ настоящий законъ, сж известни, тѣ сами сж отговорни и никои другъ не се преслѣдва за тѣхъ (престжленията).

Чл. 8. Когато авторитѣ на издаденото съчинение или периодическо издание, койго съдържагъ престжления, е неизвѣстенъ, издателтъ се счита за главенъ виновникъ на престжленияето за което се преслѣдва и наказва.

Чл. 9. Когато единъ вѣстникъ, койго съдържа престжлния статии, се обнародва безъ подписа на издателя му или на отговорний му редакторъ, а въ сжщото врѣме и автора на престжлната статия е непознатъ,

студанитѣ на печатницата се счита катъ главенъ виновникъ. Когато и студанитѣ на печатницата е непознатъ, продавачитѣ или распространятелигъ отговаригъ прѣдъ закона (ст. 79 отъ Конституцията)

Чл. 10. Взясиянето въ Княжеството чуждестранни вѣстници, списавия и книги е свободно.

Наказателни распорѣждания.

Чл. 11. Подбужданаето, чрезъ печата, на възтание цѣлото население на Княжеството, или само една часть отъ него, или на престжления, койго нарушаватъ безовазностъта или спокойствието на Държавата, се наказва: ако не е имало никакви послѣдствия — съ затворъ отъ 3 мѣсяца до деветъ мѣсяца, ако ли е то имало нѣкое послѣдствие — съ наказанието предвидено въ общий углавенъ законъ за ония който извършатъ злодѣяния и престжления, цо нарушаватъ вѣтршната сигурностъ на Държавата (отдѣлъ II на Турский Наказателенъ Законъ)

Чл. 12. Окърбление, нанесено на Особата на Негово Высочество Князи или на нѣкого отъ членоветѣ на Княжеското семейство, както и нападението на властѣта му, се наказва съ затворъ отъ три до шестъ мѣсяца, или съ глоба отъ 600 до 2500 лева.

Чл. 13. Окърбление, нанесено на особата на иностраннитѣ господари, съ които България се намира въ приятелски сношения, се наказва съ затворъ отъ единъ до три мѣсяца, или съ глоба отъ 250 до 800 лева.

Чл. 14. Окърбление, нанесено на дипломатическитѣ агенти, акредитираии при Негово Высочество Князи, се наказва съ глоба отъ 50 до 500 лева.

Чл. 15. Доначениго, приписванието на единъ опозорителенъ фактъ, или извѣстнаето прѣдъ нещата на тригъ, по поводъ на тѣхнитѣ длѣжности или тѣхното качество, се наказватъ съ глоба отъ 100 до 600 лева. Ако обвиняемий докажъ опозорителний фактъ, а така сжщо че е ималъ законни основания да изпиде министра или мазястритѣ, никакво наказание не му се налага.

Съ такъво сжщо наказание се наказва и доначението, нападението и приписванието опозорителенъ фактъ на народенъ представителъ, когато изпълнява той обязанностигъ си въ врѣме когаго Народното Събрание е свикано на сесия.

Чл. 16. Клеветата чрезъ печата блго противъ правителствени чиновница или учреждения, било противъ общественни, се наказва съобразно съ постановленията за това на общий углавенъ законъ, дѣйствующъ въ Княжеството (чл. 213 на Осгоманский Наказателенъ законъ).

Чл. 17. Окърблението, на правителственъ или общественъ чиновникъ, по поводъ на изпълнение служебнитѣ му обязанности, или приписванието му на опозорителенъ фактъ се наказва съ глоба отъ 80 до 400 лева.

Чл. 18. Окърблението или приписванието на единъ опозорителенъ фактъ, чрезъ печата, отправено противъ частни лица и не предизвикано чрезъ злоловия или обиди, се наказва съ глоба отъ 80 до 300 лева, или съ затворъ отъ 15 дни до два мѣсяца.

Чл. 19. Истинността на опозорителнитѣ фактове, които се приписватъ на чиновницитѣ по служебната имъ длѣгелностъ, или на друго нѣкое лице, когото дѣйствува като органъ на властѣта, може да се докаже по обикновенний сѣдебенъ порядкъ, и цомъ се докаже, обвиняемий се освобождава.

Ако опозорителний фактъ се отнася до частний животъ, било на чиновникъ, било на частно лице, опредѣленото отъ закона наказание се прилага безусловно. Виновникътъ въ такъвъ случай може да се оправдае само тогава, когаго приведе, като доказателство, или едно сѣдебно рѣшение или другъ нѣкой аутентиченъ актъ.

Чл. 20. Държанието на тайни печатници и печатнието въ тѣхъ на книги и периодически издания, отъ неизвѣстни автори или отъ псевдоними, не се позволява. Престжлницитѣ се осѣждатъ на затворъ отъ три мѣсяца до една година и печатницитѣ се конфискуватъ отъ сѣдебнитѣ власти. Осѣвъ това, ако печатницитѣ въ тѣхъ книги или периодически издания сж съ престжлно съдържание, на притежателтъ на печат-

ницата, ако не е извъстен авторът или съчинителят на тия книги и периодически издания, се налага особено наказание за това престъпление, а именно затворът от шест месеца до две години или глоба от 1200 до 4000 лева (членъ 79 отъ Конституцията).

Чл. 21. Напечатанитъ безъ одобрение на Св. Синодъ книги, за които се говори въ 2 членъ на настоящия законъ, ако съдържанието имъ е насочено противъ нѣкое вѣровповѣдане въ Княжеството или противъ нравствеността, се конфискуватъ отъ съдебнитъ власти и съчинителятъ имъ, или печатаритъ, или издавачитъ, когато първитъ не сж известни, се наказватъ съ глоба отъ 50 до 500 лева; въ противенъ случай, само тѣхното употребление въ църквитъ и училищата се възбранява отъ министерството на народното просвѣщение.

Чл. 22. Препечатването отъ иностраненъ вѣстникъ на статия съ съдържане, което се счита за престъпление и се наказва споредъ чл. 11 на настоящия законъ, се счита за съучастничество въ престъплението даже и въ случаитъ, когато никакво преслѣдване още не се е повдигнало срѣщу изданието, отъ което е заета.

Чл. 23. Несвършеннолѣтнитъ издатели на вѣстници и други периодически издания съ политическо съдържане, както и ония, на които сж отнети, чрезъ съдебна присѣда, политическитъ и гражданскитъ права, а така също и чуждитъ подданници, които не сж се съобразили съ постановлението на 4 й членъ отъ настоящия законъ, се осжждатъ на глоба отъ 20 до 100 лева. Освѣнъ това запрѣтава имъ се да не издаватъ вѣстникъ или периодическото издание съ политическо съдържане, до дѣто станжжъ свършеннолѣтни, а на чуждитъ подданници до дѣто се съобразятъ съ поменжтй 4-й членъ. Въ случай на повторение, тѣ се наказватъ съ затворъ отъ 10 до 30 дена.

Чл. 24. Престѣпления, направени чрезъ изображения (рисулки) въ сатирически и юмористически вѣстници, се наказватъ също като престѣпления, изказани съ писани рѣчи чрезъ печата.

Чл. 25. Всичкитъ правителствени мѣста, лица и учреждения иматъ право да отправятъ безплатно до вѣстницитъ и други периодически издания за обнародване нуждитъ поправки или опровержения на предварително помѣстени членове въ вѣстника или списанието, относително до тѣхното управление или до тѣхъ самитъ.

Съобщението се напечатва въ най близкии или въ първи послѣдующий брой послѣ изпращаняването му и съ сжщий видъ букви, съ каквито е било непечатано нападението или дожителнитъ статии.

Издателятъ, който не помѣсти изпращаното му и получено отъ него опровержение, се осжжда да заплати разноскитъ за напечатаняването му въ другъ вѣстникъ. Освѣнъ това той се глобява и съ 40 до 150 лева.

Чл. 26. Вѣско частно учреждение или лице, за което се говори въ единъ вѣстникъ, има право да изисква отъ издателя да напечатаетъ единъ отговоръ, по начина показанъ въ предишния членъ. Отговоритъ трѣба да бжде написанъ въ прилична форма.

За да може отговоритъ да се напечатаетъ безплатно, той трѣба да надминава на дължина само два пкти статията, която го е предизвикала. За върхнината на отговора се плаща споредъ тарифата за известията, която се печататъ въ вѣстника. Ако вѣстникаритъ се откаже да помѣсти отговора, който му се испраща, наказва се споредъ постановлението на предишния членъ.

Чл. 27. Въ случаитъ, предвидени въ чл. чл. 11, 12, 15, 22 и 31 преслѣдваняето се възбужда отъ прокурорския надзоръ.

Въ случаитъ, предвидени въ чл. 18 преслѣдваняето се възбужда само слѣдъ постановлението или оплакваняето на пострадалото лице или на неговитъ наследници.

Въ случаитъ, предвидени въ чл. чл. 16 и 17 преслѣдваняето се възбужда само слѣдъ постановлението или оплакваняето на пострадалото лице, мѣсто или учреждение.

Въ случаитъ предвидени въ членове 20, 21, 23 и 24 преслѣдваняето се наченва или направо отъ прокурорския надзоръ или по съобщение нему отъ административно-полицейскитъ власти.

Чл. 28. Въ случаитъ, предвидени въ чл. 13 и 14 преслѣдваняето се възбужда само по исканяето (заявлението), представено отъ дипломатическии агентъ, или по дипломатическии редъ.

Въ всичкитъ други случаи преслѣдваняето става само слѣдъ оплакваняето на пострадалото лице или учреждение.

Чл. 29. Оплакваняето и исканяето, споменжти въ алевен 2 и 3 отъ 27 чл. и въ 28 чл. може да се оттегли назадъ и преслѣдваняето да се прекрати.

Чл. 30. Престѣпленията по печата не се преслѣдватъ слѣдъ истичаняето на шестъ мѣсеца отъ деня на обнародваняето на писаното, което съставя престѣплението, или отъ послѣдний актъ на преслѣдваняето, ако такво се е възбуждало.

Чл. 31. Вѣска присѣда, издадена срѣщу едно периодическо списание или вѣстникъ, която е влѣзла въ законна сила, се обнародва въ сжщото списание или вѣстникъ. Издатель който се откаже да обнародва издадената противъ него присѣда, осжжда се да заплати двойно разноскитъ за обнародваняето и отъ страна на прокурорския надзоръ въ другъ вѣстникъ или периодическо списание.

Чл. 23. Настоящия Законъ отмѣнява Наказателния Законъ за престѣпленията по печата отъ 14 Декември 1883 година.

София, Декември 1884 г.

Министръ на правосѣдието В. Евдославовъ.

ПРЕДАТЕЛЪ

(Посвѣщава се на редактора на в. „Клеало“.)

I.

Дошелъ ми е у Стамбула града
Новъ базирганъ стока да продава.
Не продава свила и коприна,
Не продава камени безцѣнни,
Не продава шалове персийски,
Не продава атове арабски;
Най продава нова чудна стока,
Продава я за цѣна висока,
Той продава души християнски
Да ги мжчатъ въ завдани погански
Да ги колятъ, бѣсятъ и затриватъ,
Живи да ги на коли набиватъ.
Ой, страшнъ е тозъ новъ базирганъ!
По е страшенъ отъ бѣсенъ поганинъ,
По е страшенъ отъ змей ядовити,
Отъ ехидна скрипя съсъ ятъ люти;
По е страшенъ отъ чума, холера,
По е грозенъ отъ зла самодива:
Испоплаши мало и голѣмо,
Затрепера вѣска душа честна.
Вѣски бѣга даво го не срѣдне,
Кой го срѣдне, плюй и са прекржети;
И го хулягъ гърци и ерменци,
И го кжнатъ деветдесетъ вѣри.

II.

Отъ дѣка е този базирганъ?
Кой е родилъ тая нова Юда?
Кой е кржстилъ туй адеко прасило?
Дѣ е расла тая душа черна?
Не питайте: ерамъ ма й да ви кажа;
Защото е отъ нашето племе.
Той е роденъ увъ Габрово-града
Родила го майка християнка,
Кжрмила го съсъ българско млѣко,
Кржщаванъ е отъ човѣкъ набоженъ,
Порасналъ е средъ дѣца християнски.
Порасналъ е Кѣшки да е пукналъ,
Вмѣсто млѣко, отрова да й смукналъ!
По добръ бѣ неговата майка
Вмѣсто него камакъ да й родила,
Или да го й съ ржце задушила, —
Да не живѣй, золуми да прави
И цѣлъ народъ български да срами.

III.

Но живѣй той, изъ Цариградъ ходи
И катъ копой нови жертви броди.
Облѣкалъ са у чоена рубя,
Наложилъ е феса азизе,
Обулъ са е съ лжскави кондури,
Подпира са съсъ тжнко бастунче,
Подбржсвалъ са, спусвалъ брадѣе френско.
Мустакъ сучи, кржвъ гледа да смучи.
Тѣжко на тозъ, комуто са закани:
Той на пепель на прахъ ще да стани,
Ще опустей неговата куя,
Ще остане жена му вдовица
Съсъ сираци мжжнни дѣчица.
Колко кжщи той е вече съсипалъ!
Колко хора въ тъмница натикалъ!
Колко майки и жени расплакалъ!
И на колко кржвѣта е изсмужалъ!
Дѣто стжпе трѣва не пораства,
Дѣто са спре земя са проджива,
Прѣзъ дѣтъ мене плачъ и вѣкъ са чува, —
Отъ жалости земля прохортува:
„Мракославе! Ти Габровско чадю!
„Сапунове! Ти българско Юдо!
„Проклѣтъ да си! Зло да ти постигне,
„Гнѣва божий отъ тебъ данъ са дигне!
„До катъ си живъ се скитникъ да ходишь
„И никадѣ миръ да не избродишь.
„Навредъ да та хората подриватъ,

Като нѣкой сжжсая подлога;
Съ пржстѣ да та за позоръ показватъ,
„Той е юда“ за тебе да казватъ.
Въ сжрдцето ти змѣй да са загнѣжда,
„Да та бде, миръ да ти не дава,
„На чело ти дымга да са види,
„Замъ да може вѣсъкъ да та познѣва!
„Да са влачишь, катъ змяя пребѣга,
„И да виешъ, като кучка бѣсна,
„Никой да са за тебе не сжали,
„Цѣла земя за тебъ да е тѣсна.
„Когато умрешъ въ гробъ да та не турягъ,
„Съ мржсно тѣло вжщи да пируватъ,
„Гарги черни очи да испягътъ,
„Змии въ черепъ гнѣздо да завягътъ.
„Прахъ нечастивъ вѣтаръ да развѣе,
„Да са не знай праха дѣ живѣе,
„На предателъ черепъ та умразенъ,
„Отъ цѣлъ народъ български намразенъ“.

(„Спирка“.)

ДОПИСКИ

гр. Руссе 8 Декември 1884 год.

Г-не Редакторе!

Прѣзъ мѣсець Септември текуща година, подписанныи бѣ издалъ едно обявление, съ което приканвахъ своитъ приятели и познайници да му сторятъ голѣмото удоволствие съ записванието си като спомоществатели на прѣдстоящия да се издава в. „Молния“.

Мѣжду другото, въ това обявление бѣше казано: „ Счетохме за най добра маниера: испърво да съберемъ спомоществатели, па отсѣгнѣ да знаемъ, въ колко екземпляр (листовете) да се печататъ вѣстникътъ ни и — кому, кадѣ и по колко броя да се испраца; тѣй като иначе, гвѣрдѣ е възможно, при неявявание желатели да го получаватъ, ще издадемъ първитъ 5 или 15 броя и ще спрѣмъ по неволя, хвѣрлени въ недоумѣние“.

Напечатана се доволно число спомоществателни листове, които бидоха по всемѣстно распратени — изъ България, Румелия, Македония и Ромжния. Не дълго врѣме почнжха да се получаватъ обратно тѣзи листове, съ по нѣколцина абонати, записани за в. „Молния“.

Нежелайки току да почне издаванието на този листъ и веднага да се спрѣ, вслѣдствие на което да станемъ субектъ за погавряние на тогова и оногова, — ний съобразихме предстоящитъ разноски съ предполагаемитъ вноски на абонатитъ и видѣхме, че ако се появи на арената на журналиската ни в. „Молния“ не слѣдъ продължително врѣме, ще може да послѣдва повечето отъ прѣдшественнитъ си! . . .

Прѣдъ видъ на казанното до тукъ, най убѣдително ви моля, Г-не Редакторе, благоволете да дадете мѣсто, въ колонитъ на вѣстникътъ си, на настоящето ми, съ което честъ ми е да увѣдомя почитаемата просвѣтена българска публика, че появяванието на в. „Молния“, редактиранъ отъ долоподписанныитъ, отлага се до обстоятелства по-благоприятни.

Приемете, моля, г-не Редакторе, увѣрение въ превъсходното ми почитание къмъ Васъ.

Атанасъ П. Крусовъ.

Пловдивъ, 9 Декември 1884 г.

Днесъ можемъ да кажемъ напълно, че нашето съединение се вече на цѣло сбѣгна! — Народнитъ патриоти, поборницитъ за съединяението се вече съединиха кой съ по 20 л. т., кой съ по 30 л. т. други още по жарки патриоти, на които въ гърдитъ го-

Пишжт ни изъ Берковица:

Отъ четири месѣци насамъ тука съществува едно дружество подъ название „Развитие“ на което цѣльта му е развитието на гражданетѣ. Въ недѣля вечерята, на 9 того, даде се представление „Стефанъ Караджа“ и комедията „Шаранъ“ за въ полза на това дружество. Зрителитѣ останаха благодарни отъ акторитѣ, отъ които бѣха взели най-живо участие и двама учители отъ народното трикласно училище.

Получихме отъ Търново едно писмо, въ което ни пишжт за лошото и укорно повѣдение на едного отъ писаритѣ въ канцеларията при тамкашния окр. съдъ, който постоянно пиянствувалъ и за героизмътъ отъ известни слѣдствия по произвождающитѣ му скандали, позволявало му се да си отпочива по 15—20 дни въ болницата. Ние мислимъ, че да се държатъ подобни хора на работа, освѣнъ гдѣто е неприлично, нѣ още и осждително.

Съобщаватъ ни изъ София, че г. Тома Кърджиевъ безъ разрѣшението на Народ. Събрание напусналъ камарата и дошелъ въ Русчукъ, когато той прѣдъ 67 души каза, че ималъ 15 дневенъ отпускъ!

Настоятелството на Българ. Търговско дружество въ Тулча чрѣзъ особенни окръжни писма известява на акционеритѣ, че дружеството престава да работи и до 1 апр. 1885 г. ще свърши сичкитѣ си смѣтки.

Отчислението на Мазака бивши оцѣнител при Свищовската Митница, произвело особено задоволствие мѣжду търговцитѣ

Изъ Етрополе получихме една дописка, въ която се описва лошото положение на тамкашното училище, на което причината била, че учителитѣ не биле способни за званието си.

Изъ Варна получихме една дописка въ която автора осждава новия адвокатъ г-на Ц. Тотева, като казва, че ужъ за една най-малка услуга, която билъ направилъ на единъ предприемачъ, той искалъ три лири турски. За труда си мислилъ, сѣкий може да иска колкото обича и това не е престѣпление.

Забелѣзваме че печатитѣ на Опълченскитѣ дружества въ насъ носятъ въ срѣдата си държавния гербъ, това мислимъ не е право, защото тѣ не сж правителствени учреждения. Нипитѣ Опълченци си иматъ своя особенъ гербъ, а той е: кръстъ стѣпалъ на полумѣсеца, когото тѣ не трѣбва да испущатъ.

ПОКАНА.

Редакцията на научното списание „Народенъ Учитель“ започва отъ 1 Януарий 1885 г. третото годишно издание и умолява при това почитаемата читателска публика за спомоществование на списанието.

Прѣдметитѣ, които ще бждатъ изложени въ книгитѣ, сж слѣдующитѣ:

- 1.) Насѣкомо ядни растения *Сж 1 фигура*
- 2.) Свѣтлина и животъ.
- 3.) Отъ морско равнило до вѣченъ свѣтъ. Ботаническо описание.
- 4.) Закони за развитието на органическитѣ пласмена и индивидууми. *Филогения и онтогения. Сж 14 фигури. Отъ прочитанъ д-ръ Ернестъ Хеселъ, професоръ на университета въ Ена. Прѣвелъ Д. Валтеръ.*
- 5.) Теория за естество-

Русчукъ Скоро-печатница на в. „Славянинъ“

ното развитие на вселенната и на семята. Първоначално произраждане. Въглеродна теория *Пластидна теория. Отъ д-ръ Ернестъ Хеселъ, професоръ на университета въ Ена. Прѣвелъ Д. Валтеръ.* 6.) Педагогика: училищното дѣло. 7.) Промѣнливостъ и патуване на природата. 8.) Движенята въ слънчевата система. 9.) Едно фантазно пѣтн стѣпе прѣзъ вселената. 10.) Градътъ на Петра Великия Образци изъ русската столица. 11.) Животитѣ въ Мадридъ. Образци изъ Испанската столица. 12.) Жителитѣ на Сахара. Етнографически очеркъ. 13.) Днешната Мексика и нейнитѣ жители. 14.) Французитѣ въ Северна Африка. 15.) Стомана и желязо. Економическа студия. 16.) Електричеството като служител на човѣчеството. 17.) Първия конь (желязницата) въ война. 18.) Човѣчeskото сърце. 19.) Малкото и голѣмото кръвообращение. 20.) Голѣмото кръвообращение. 21.) Работата на сърдцето. 22.) Цялостно ввеждане на водата въ градоветѣ и кръвното ввеждане въ тѣлото. 23.) Сравнение на водното и кръвното ввеждане. 24.) Различностъ на желитѣ и на стоещието имъ. 25.) Зъхлушитѣ (вентилъ). 26.) Силата на сърдцето. 27.) Тѣй нарѣченитѣ механически недостатѣци на сърдцето. 28.) Окото и камера обскура. 29.) Камера обскура. 30.) Недостатоци на камерата обскура. 31.) Камерата обскура на фотографитѣ. 32.) Построение на окото. 33.) Вътрешната прозрачностъ на окото. 34.) Вътрешностъ на окото. 35.) Стъкленото тѣло въ окото. 36.) Прѣвходствата на окото. 37.) Заставката на свѣтлината. 38.) Вѣждитѣ. 39.) Движишето на окото. 40.) Направлението и положението на очитѣ. 41.) Стоящието на очитѣ. 42.) Нервитѣ на очитѣ. 43.) Да ли би се могло да се глѣда и безъ очитѣ? 44.) Тѣнкостта на нервнитѣ талети. 45.) Свѣтлото на нервнитѣ талети. 46.) Нѣколко опти. 47.) Защо ние невидимъ всичко обърнато? 48.) Двѣ очи и единъ образецъ. 49.) Какъ е човѣкътъ и какво той знаемерва. 50.) Най-нужнитѣ нѣща за Земледѣлецътъ, като: а) знание за израстването на домакинскитѣ растения б) Познание климатътъ. в) Познание почвата (горна и долна почва) г) Видове на почвата. д) Пѣсьчлива почва. е) Глинена почва. ж) Сглинена почва. з) Вривна почва. и) Мергелева почва. к) Хума и торфяна почва. м) Камениста почва и н) Рационално обработване на различнитѣ почви. 51.) Пзбавителитѣ на Руссия въ 1812 г. Биографическа картина. 52.) Царевичъ Алексий Трагедия изъ мивали дни на Руссия. 53.) Иванъ грозний. 54.) Прятелката на царитѣ Катерина II. 55.) *Седемъ милиона. Новела отъ прочитанъ позеллистъ Хаклендеръ Прѣвелъ отъ германски Д. Валтеръ*

Списанието ще излиза, както въ истекнитѣ двѣ години, единъ пѣтъ въ мѣсець на книжки, съ 32 страници, но само на по голѣмъ форматъ. Цѣлата му е 7 лева за година. Отстъпна на гда настоятелитѣ 20%. — Списанието може да се прѣдплати у издателя г на Ст. П. Роглева, Руссе Александровска улица № 355 и при всичкитѣ пощенски учреждения въ Княжеството.

Бел. Поканени отъ нѣколко гда телеграфитѣ, да пишемъ вѣщо и върху телеграфната частъ, то ние за да удовлетворимъ тѣхното желание, ще вмѣстимъ и слѣдующитѣ популярно написани статийки въ нашегто описание, като: 1.) Явленята на галванизмътъ. 2.) Какво се разбира подъ галваническия синджиръ. 3.) Какъ се построява Волтайска стѣлбъ и какво може да се наблуди по него. 4.) Дѣйствието на галванизмътъ на живущето тѣло. 5.) Електрическата искра. 6.) Газавническата горѣнина. 7.) Електрическото свѣтло. 8.) Практическото употребление на електрическото свѣтло. 9.) Химическото дѣйствие на електрическото свѣтло. 10.) Дѣйствието на електрическия токъ по желязо. 11.) Употреблението на електрическата сила. 12.) Въртището движение на електромагнититѣ. 13.) Електрическитѣ телеграфитѣ. 14.) Телеграфитѣ по Сименсъ в Хазке. 15.) Писващия телеграфъ. 16.) Телеграфитѣ отъ Кассали. 17.) Теория върху електрическото сравняване. 18.) Электромагнитнитѣ часовници. 19.) Научното употребление на електрическитѣ часовници за познаванието земитѣ и врѣмето. 21.) Различнитѣ електрически батерии 22.) Какъ може да се измѣри силата на електрическитѣ токове. 23.) Животническото електричество. 24.) Различие на металическото и животническото електричество.

Редакцията.

Българско Опълчено Дружество Ловчанский влонь.

ЛВНА БЛАГОДАРНОСТЪ

Настоятелството на „Ловчанския влонь“, отъ Българското Опълчено Дружество въ г. София, отъ името на събратитѣ си опълченци, сърдечно изразява своята си благодарностъ къмъ г. г. пожертвувателитѣ, които на 6 й Декемврий 1884 год. благоволиха да пожертвуватъ слѣдующитѣ сумми: Никола Педѣлчовъ 3 лева 50 ст., Никола Радославовъ 2 лева 50 ст., Никола Гечовъ (барджия) 1 левъ. Н. В. Цановъ 2 лева, Никола Ласа-

ровъ 3 лева, Н. Хр. Баталовъ 2 лева, Н. П. Корназовъ 4 лева, Татю П. Бавевъ 1 левъ, Никола Цвѣтковъ 2 лева, Тома Юрговъ 50 ст., Н. Х. Мичовъ 1 левъ, Никола Тодоровъ 1 левъ и Никола Пенковъ 50 ст. всичко двадесетъ четири лева.

г. Ловечъ 8 Декемврий 1884 год.

Прѣдседателъ: П. Пв. Бертовски.
Секретаръ: Х. Х. Петровъ.

ЛВНА БЛАГОДАРНОСТЪ

Ученическото Дружество „Свѣра“ въ Шуменъ, честь има да изрази своята сърдечна благодарностъ на господина Мубицкой командиръ на първий Артелерийски полкъ въ Софя, и йго благоволи да подари седемдесетъ и петъ лева на дружеството.

Да живѣятъ подобни благодарѣтели!

г. Шуменъ 1 Декемврий 1884 год.

Прѣдседателъ: П. С. Любимирски.
Секретаръ: Стеф. Д. Чешмеджиевъ.

ИЗВѢСТИЕ.

Отъ 1 Януарий 1885 година ще се издава въ Шуменъ мѣсечно педагогическо списание:

„Учителски вѣстникъ“ подъ редакцията на Т. Цончевъ.

Годишна прѣдплата 4 лева. Писма и пари се испрацатъ до Илия Бѣсковъ Шуменъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

№ 1793.

На основание предписанието на господина Русенский Окръженъ Управителъ отъ 14 того т. г. подъ № 11,483 Русенската Окръжна Постоянна Комиссия честь има да обяви за всеобщо знание на интересующитѣ се лица, че на 20 того т. г. въ помѣщенieto и ще се произведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция за доставието въ Русенский Окръжъ затворъ за шестъ месеца време слѣдующитѣ продоволствия: хлѣбъ, мѣсо, оризъ, фасулъ, червенъ пеперъ, солъ, илимонова солъ, лукъ, дървено масло, гасъ, сапунъ, леща и картофи. Цѣковия залогъ е 450 лева. Търга ще се открие въ два часа послѣ пладъ и ще се продължава до изгарението на едно нарче свѣщъ.

Желющитѣ да конкуриратъ могатъ да виджтъ поемнитѣ условия въ канцеларията на комисията всѣкой приехтвенъ день отъ 9—3 неприкъснато.

гр. Руссе 17 Декемврий 1884 година.

За прѣдседателъ: Пв. Цвѣтковъ.
За членъ секретаръ: Г. Поповъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

Подписанитѣ чрѣзъ настоящето си известявамъ на всички мои приятели и познанияци въ Княжеството, отъ всѣко въпросовѣдание и народностъ, че велѣтвие испѣждането ми отъ длъжността като подпрѣдседателъ на Русс. Аделативенъ съдъ, за напредъ, по общеприетото начѣло на испѣдениитѣ по съдебнага частъ чиновници, за прѣхраняването си, нѣ си занимавамъ съ адвокатство въ всичкитѣ наши сѣдилища, гдѣто би билъ си повикалъ да защищавамъ: търговски, граждански и углавни дѣла, като сжчврѣменно ще приемамъ за превеждане и разни документи. На бѣднитѣ безъ никакво възнаграждение.

Руссе 16 Декемврий 1884.

Стоилъ Д. Поповъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

На 20 Декемврий 1884 год. въ Канцеларията на 3 та Дружина отъ 5 Дунавский Полкъ въ гр. Салитра ще стане търгъ за доставката на означената дружина, въ продължение 9 мѣци, т. е. отъ 1 й Януарий до 10 Септемврий 1885 г., слѣдующитѣ продукти: на хлѣбъ съ тайна конкуренция; на фуражъ, дърва газъ, ордеъ, булгуръ, масло кравешко и свинско, каргофа, брашно, фасулъ, лукъ, пиперъ, ламонна наслота и прочее продукти съ явна конкуренция. Търгътъ ще стане на 20 й а претържката на 22 Декемврий въ 10 часа сутринта.

Г. г. Интересующите се трѣбва да внесжтъ залогъ за хлѣбъ 1000 лева, а за продуктитѣ 700 л.

Поемнитѣ условия за разѣждане се намиратъ въ канцеларията на 3 та дружина.

Руссе 14 Декемврий 1884 г.

Командиръ на полка Подполковникъ: Феодоровъ
Звѣдующий домакинството Капитанъ: Федлий.

Делопроизводителъ: В. Юдинъ.

Редакторъ издатель: Т. Х. Станчевъ